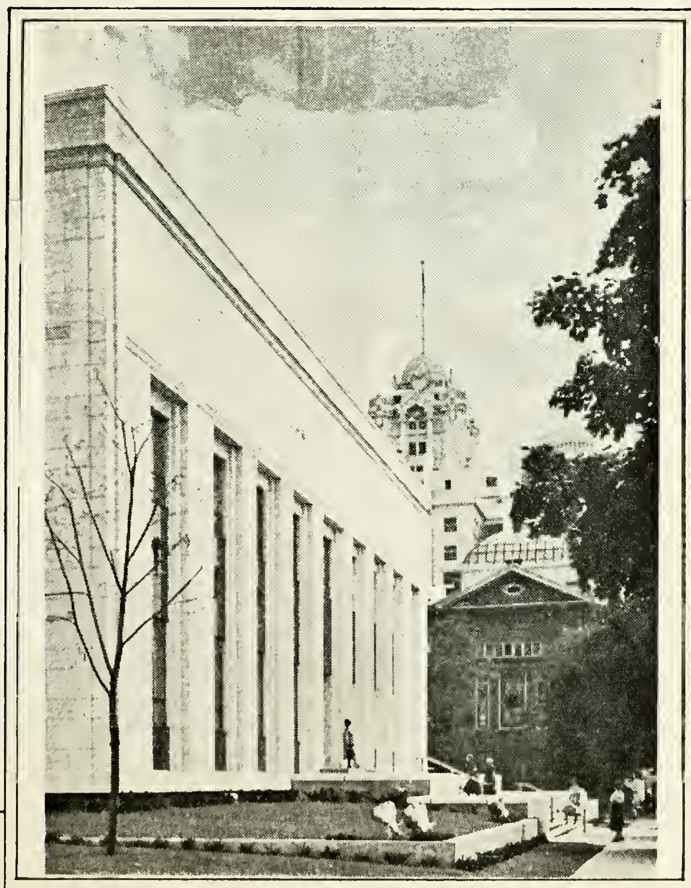
DEN Danske Stjerne

NR. 3 MARTS 1957 106. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 3

MARTS 1957

106. årg.

Indhold:

★

Forsidebilledet:

Kvindelig hjælpeforenings bygning i Salt Lake City, Utah.
(Se artiklen side 70).

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

Fra missionens præsidentskab

I hele den kristne verden var det i 1830 den almindelige lærdom, at der var et evigt sted beredt for alle, som ikke opnåede at komme i himlen, og dette var et sted med evig pine, ild og svovl, hvor de ugudelige brændte, men ikke fortæredes.

Lærdommen om en frygtelig gud, som pinte de ugudelige i al evighed, havde til hensigt at forskrække folk til at være gode.

Den sande lærdom om, hvad evig straf betyder, blev åbenbaret til Joseph Smith i marts 1830, en måned før Kirken blev organiseret.

»Jeg er Alfa og Omega, Kristus, Herren; ja, jeg er ham, begyndelsen og enden, verdens Forløser...... Og visselig må hvert menneske omvende sig eller også lide; thi jeg, Gud, er uendelig. Derfor tilbagekalder jeg ikke de domme, som jeg har afsagt; men de, som befinder sig på min venstre side, skal lide vé, gråd, jammer og tænders gnidsel. *Dog står der ikke skrevet, at der ikke skal være nogen ende på denne pine, men der står skrevet: den evige pine.* Atter står der skrevet: Evig fordømmelse; og det er tydeligere end andre skriftsteder, for at den kan indvirke på menneskenes børns hjerter til mit navns forherligelse. Jeg vil forklare jer denne hemmelighed, thi I bør vide det ligesom mine apostle. Jeg taler til jer, der er udvalgt i denne sag, som til en, for at I kan indgå til min hvile. Thi se, hvor stor er ikke gudfrygtighedens hemmelighed. *Thi jeg er evig, og den straf, som jeg tildeler, er evig straf; thi evigt er mit navn, hvorfor — evig straf er Guds straf. Uendelig straf er Guds Straf«.* (Lære og Pagter 19:1, 4—12).

Når denne forklaring kombineres med lærdommen i 76. afsnit, kan man rigtig se Guds barmhjertighed.

Han har beredt et sted for enhver af os, efter vor lydighed og efter vore gerninger; det viser os, at der ikke kun er en himmel med evig lyksalighed og et helvede med pine, som varer i al evighed, men at der er forskellige grader af herlighed, vi kan opnå, eftersom vi selv fortjener det. I 88. afsnit læser vi om, hvordan det går alle, både dem, som fortjener den højeste herlighed, og dem, der fortjener en mindre herlighed:

»Ånden og legemet er menneskets sjæl. Og opstandelsen fra de døde er sjælens forløsning. Og sjælens forløsning sker gennem ham, der levendegør alting, i hvis hjerte det er besluttet, at de fattige og sagtmodige på jorden skal arve den. Derfor må den herliggøres for al uretfærdighed og beredes for den celestiale herlighed. Thi efter at den har opfyldt formålet med sin skabelse, skal den blive kronet med herlighed, ja med Gud Faderens nærværelse, *så at legemer, der tilhører det celestiale rige, må eje den til evig tid,* thi i dette øjemed blev den skabt, og i det øjemed er de helliggjort. Og de, som ikke er helliggjort gennem den lov, jeg har givet jer, nemlig Kristi lov, skal arve et andet rige, nemlig et terrestrialt eller et telestialt rige. *Thi den, der ikke kan holde et celestialt riges lov, kan heller ikke forblive i en celestial herlighed. Og den, der ikke kan holde et terrestrialt riges lov, kan ikke forblive i en terre-*

strial herlighed. Og den, der ikke kan holde et telestialt riges lov, kan ikke forblive i en telestial herlighed, hvorfor han ikke er egnet til noget riges herlighed, men må tilhøre et rige, der er uden herlighed«. (Lære og Pagter 88:15—24).

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Kirkens OG DENS MEDLEMMERS *mission*

Af *Præsident David O. McKay.*

Hvis De i dette øjeblik blev bedt om med een sætning at udtrykke det mest betegnende træk inden for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, hvad ville Deres svar så blive? Mit svar ville blive dette:

»Guddommelig myndighed ved direkte åbenbaring«.

Der er nogle, der påberåber sig myndighed gennem historisk afstamning, andre fra skriften, men denne Kirke er ene om at påberåbe sig, at præstedommets myndighed er kommet direkte fra Gud Faderen og Sønnen, ved åbenbaring til Joseph Smith.

På grundlag af dette princip, ved at anerkende det som det absolutte evangelium, har vi klart defineret nogle grundlæggende principper i vort sind: For det første, at Gud er et personligt væsen; at han har en åndelig personlighed.

Anerkendelsen af guddommelig myndighed ved direkte åbenbaring åbenbarer også den kendsgerning for os, at Jesus Kristus er den Enbårne i kødet, thi da Faderen viste sig for Joseph Smith, sagde han disse ord: »Dette er min elskede Søn. Hør ham!« (Den Kostelige Perle, Joseph Smith, 2:17).

Forbundet med denne åbenbaring er endnu en grundlæggende kendsgerning: at Herren er interesseret i sit folk, at hele den menneskelige familie er beslægtet som hans børn, og han elsker dem, og at han har bemyndiget mænd til at virke blandt verdens børn for at bringe dem tilbage til hans nærværelse.

Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith og gengav myndigheden til at oprette Guds rige på jorden.

Kirkens strålende mission er at forkynde sandheden om det gengivne evangelium, at oprette samfund, så folk kan blande sig mere fredeligt med hinanden; i vore menigheder at skabe sunde omgivelser, hvor vore børn kan finde styrke til at modstå fristelser, og opmuntre til at stræbe efter kulturelle og åndelige mål. Evangeliet er en rationel filosofi, som lærer menneskene, hvorledes de skal få lykke i dette liv og ophøjelse i det næste.

I dag, midt i al forvirringen i verden, burde der ikke være nogen tvivl i nogen sidste dages helligs sind om, hvad hans mission er. Svaret er så klart som solens skin fra en skyløs himmel.

I året 1830 blev der givet folkene i dette land (Amerika) og i hele verden en guddommelig plan, hvorved de enkelte mennesker kan finde sikkerhed og fred i sindet og leve i harmoni med deres medmennesker. I alle de menneskelige teorier og eksperimenter fra historiens begyndelse har den menneskelige intelligens aldrig kunnet udkaste et system, som, når det drejer sig om menneskehedens fornødenheder, endog har kunnet nærme sig denne plan i effektivitet.

Med enkle ord, det er dette ord, som vi bør prædike og efterleve — evangeliets frelsesplan.

For det første: Prædike og efterleve, på møder og uden for møder, troen på Gud den evige Fader, på hans Søn Jesus Kristus og på den Helligånd.

For det andet: Forkynde, at det grundlæggende i denne evangelieplan er individets hellighed, at Guds værk og herlighed er »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Efter denne opfattelse er det stor uret, for ikke at sige forbrydelse, hvis en regering eller nogen anden organisation nægter et menneske retten til at tale, til at dyrke Gud og til at arbejde.

For det tredie: Prædike og efterleve den tro, at regeringer blev indstiftet af Gud til menneskets gavn. Mennesket blev ikke født for statens skyld. Prædike, at »... ingen regering kan eksistere i fred«, og jeg citerer fra Lære og Pagter, »medmindre sådanne love affattes og holdes ukrænkede, som sikrer hvert menneske udøvelse af fuld samvittighedsfrihed, ejendomsret samt beskyttelse af liv«. (L. & P. 134:2).

For det fjerde: Prædike og efterleve familiebåndenes hellighed — familiens evige fortsættelse er samfundets hovedhjørnesten.

For det femte: Forkynde, at Guds Elskede Søn, menneskehedens Forløser og Frelser, står i spidsen for den Kirke, som bærer hans navn — at han vejleder og inspirerer dem, som er bemyndiget til at repræsentere ham her på jorden — bemyndiget af præstedømmet, da himmelske sendebud gav Profeten Joseph Smith og andre, der var sammen med ham, guddommelig myndighed.

For det sjette: Prædike og efterleve, at ansvaret for at forkynde denne livsplan, denne levemåde, denne frelsesplan, hviler på alle Kirkens medlemmer, men i særdeleshed på dem, som er blevet ordineret til præstedømmet, og som er blevet kaldet som ledere og tjenere for folket.

Gud velsigne Kirken. Den er verdensomspændende. Dens indflydelse burde føles af alle nationer. Må guddommelig vejledning blive givet bærerne af det præstedømme, der har ansvaret for at forkynde gengivelsen af Jesu Kristi evangelium for verden.

Præsident David O. McKay.

KVINDELIG HJÆLPEFORENINGS *bygning*

Onsdag den 3. oktober 1956 indviedes Kvindelig Hjælpeforenings bygning i Salt Lake City, Utah, ved en storslået højtidelighed, der blev afholdt i Tabernaklet. Selve indvielsesbønnen blev fremfort af Præsident David O. McKay fra Kvindelig Hjælpeforenings bygning.

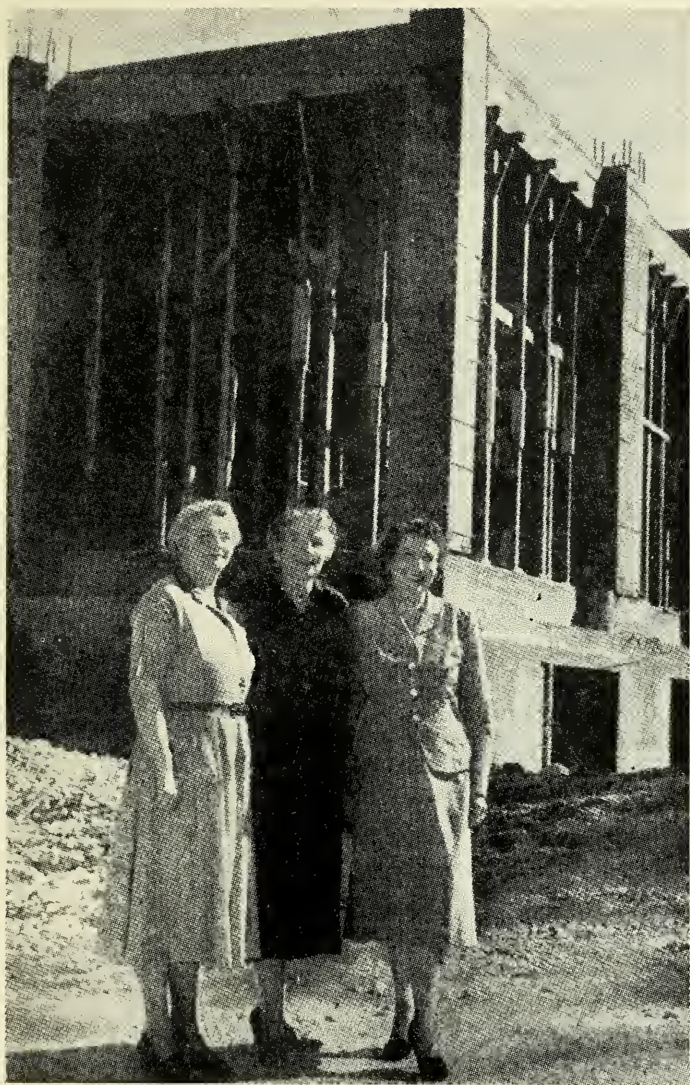
Fra Relief Society Magazine bringer vi følgende artikel af 1. rådgiver i Kvindelig Hjælpeforenings Generalbestyrelse, soster Marianne C. Sharp, om Kvindelig Hjælpeforenings byggeprogram:

Det er 11 år siden soster Spafford, med Det Forste Præsidentskabs godkendelse, foreslog medlemmerne af Kvindelig Hjælpeforening, samlet til konference i 1945, at de skulle påtage sig opførelsen af en Kvindelig Hjælpeforenings bygning. Forslaget blev vedtaget med begejstring.

I 1947, to år senere, blev en financiel plan, som var godkendt af Det Forste Præsidentskab, fremsat ved Kvindelig Hjælpeforenings Generalkonference og vedtaget, gående ud på, at sostrene i lobet af et år skulle skaffe en halv million dollars til bygningen, og Kirken ville så bidrage med et tilsvarende belob. Ethvert medlem af Kvindelig Hjælpeforening i stavene forventedes at bidrage med fem dollars — for dette skulle være en opgave for de mange. Desuden bad man hver enkelt stav om at skænke halvdelen af deres kassebeholdning pr. januar 1947. For missionerne blev der ikke fastsat noget bestemt belob. Deltagelse blev fuldstændig overladt til de respektive missionspræsidenters skøn. De europæiske missioner, som led under eftervirkningerne fra krigen, ventedes slet ikke at skulle bidrage.

Da sostrene samledes til Kvindelig Hjælpeforenings Generalkonference i 1948, et år senere, kom de for at slutte sig til. Alle stavene i Kirken (på det tidspunkt 172) opfyldte deres pligt. I oktober 1948 blev der af medlemmerne i stavene bidraget med over $ 457.000 og fra stavenes kassebeholdning over $ 36,000 og desuden nogle få store bidrag fra enkeltpersoner. Missionerne uden for Europa var, under ledelse af deres missionspræsidenter, med stor begejstring også gået ind for denne opgave, og et belob på næsten $ 48.000 blev i løbet af dette år skænket af Kirkens missioner. Det store mål på ½ million dollars var blevet nået og endda overskredet med næsten $ 70.000.

I de år, der er gået siden oktober 1948, er der kommet pengebidrag fra de europæiske missioner. Mange missioner i fremmede lande har også sendt smukke kunstgenstande, repræsenterende de respektive lande. Disse kunstgenstande smykker nu bygningen. Og i de sidste

Generalbestyrelsen foran bygningen under opførelsen.

par måneder har mange stave skænket smukke og nyttige gaver for at give netop det kvindelige præg, der kan gøre Kvindelig Hjælpeforenings bygning til den ramme om kulturen og give den den smagfulde udsmykning, som vi sidste dages hellige kvinder glæder os over i vore egne hjem.

Kirken var gået ind på at bidrage med en halv million dollars. En million dollars krævedes alene til opførelsen af selve bygningen, idet priserne var steget, og der manglede stadig inventar. Generalbestyrelsen havde jo fået bidrag for mere end en halv million dollars, så vi gik igen til Det Forste Præsidentskab. Ville de nu være så ædelmodige at give et tilsvarende beløb, herunder den rente, der var løbet på, samt reservefonds, ialt $ 100.000 — således at vi ialt havde $ 200.000 til møbler og inventar, samt eventuel overskriden af budgettet?

Det Første Præsidentskab var yderst imodekommende og ædelmodige og indvilgede i at skænke yderligere disse $ 100.000. Omkostningerne, der her er omtalt, omfatter ikke værdien af byggegrunden. Byggegrunden, »i Templets skygge«, som var vort første valg af grund, blev skænket os af Det Første Præsidentskab i oktober 1952.

Det første spadestik til bygningen blev taget den 1. oktober 1953. Hjørnestensnedlæggelsen fandt sted den 30. september 1954. I hjørnestenen blev anbragt materialer af historisk interesse og navnene på alle bidragydere til Kvindelig Hjælpeforenings bygning. En kopi af disse navne er nu indbundet i to bind, der opbevares i bygningen. Et tredie bind vil indeholde billeder af de gaver, der er skænket, tillige med navnene på giverne.

Og således er der i dag i alle Kvindelig Hjælpeforenings medlemmers hjerter en folelse af ydmyg taknemmelighed for Kirken og for dens forståelse af de fornødenheder og ønsker, som Kirkens kvinder har. Alle Kvindelig Hjælpeforenings medlemmer overalt i verden samles med os i dag i ånden, ligesom de har været med os ved at bidrage med deres midler til Kvindelig Hjælpeforenings bygning.

I dyb ydmyghed takker vi vor himmelske Fader for utallige velsignelser, og vi gør det i vor Frelser, Jesu Kristi navn. Amen.

Indvielsesbøn

af Præsident David O. McKay ved indvielsen af Kvindelig Hjælpeforenings bygning den 3. oktober 1956.

Vor himmelske og evige Fader, Giveren af alt godt, af alle velsignelser, »Helliget vorde dit navn. Dit rige komme. Ske din vilje som i himlen, således også på jorden«.

Vi er taknemmelige, fordi du atter har åbenbaret dig for menneskenes børn i denne tidsalder. At du viste dig for Profeten Joseph Smith som et personligt Væsen og præsenterede Jesus Kristus med ordene: »Dette er min elskede Søn. Hør ham«. For denne, en af de største åbenbaringer, der nogensinde er vist til gavn for dine oprigtige born, udtrykker vi vor dybeste taknemmelighed.

Vi er taknemmelige over, at du gennem det hellige præstedømme

har bemyndiget mænd til at repræsentere dig på jorden, at ved denne guddommelige myndighed blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret, ligesom da Kristus var her på jorden, med apostle, profeter, hyrder, lærere, evangelister o. s. v. »for at gøre de hellige fuldt beredt til deres tjenestegerning, at opbygge Kristi legeme, indtil vi alle når frem til at være eet i troen på og erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed og det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde«.

Mere indflydelsesrigt til Kirkens medlemmers lykke og gavn, end vi er klare over, er præstedømmets kvorums for mændene og hjælpeorganisationerne for kvinderne. Disse har du sat i Kirken til gensidig tjeneste. Når vi tjener hinanden, tjener vi vor Herre og Frelser, som selv har sagt: »Alt hvad I gør mod en af disse mine mindste brødre, har I gjort mod mig«.

Ved denne mindeværdige lejlighed priser vi dit navn for Kvindelig Hjælpeforening i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, for de tusinder af loyale, trofaste, smukke kvinder, som udgør dens medlemstal. Deres pligtopfyldelse hører aldrig op, deres loyalitet mod dig og dit præstedømme er uomtvistelig, deres hjælp over for de syge og trængende er utrættelig, deres medfølende arbejde giver håb til de døende, trøst og tro til de sørgende.

O, Fader, velsign disse, dine udvalgte, elskede tjenerinder! Vi beder særlig om din guddommelige vejledning til fortsat at være med præsidentinden, søster Belle S. Spafford, i hendes store ansvar, ikke blot i Kirken, men i hele landet. Velsign ligeledes hendes dygtige rådgivere, søster Marianne C. Sharp og søster Velma N. Simonsen, og hvert eneste medlem af Generalbestyrelsen, og deres efterfølgere i de kommende år.

Velsign også Kvindelig Hjælpeforenings præsidentinder i Kirkens stave og wards, og også dem i missionerne og grenene. Vi takker dig for deres tro og deres arbejde. Vil du hjælpe dem fortsat i deres arbejde for de syge og trængende og i deres arbejde for at bringe lys og kundskab til Kirkens kvinder.

For bedre at kunne tjene de trængende og de lidende i Kirken og i verden har Kvindelig Hjælpeforening med hjælp fra Kirkens medlemmer rejst denne smukke Kvindelig Hjælpeforenings bygning, hvor præsidentskabet og medlemmerne af generalbestyrelsen kan arbejde mere hensigtsmæssigt, når de skal instruere, vejlede og yde værdifuld hjælp til stavene, warderne og missionernes grene, hvor de end er organiseret.

For at hjælpe med rejsningen af denne bygning, til nytte og skønhed, er bidrag kommet fra enkeltpersoner og grupper i alle lande, hvor Kirken er organiseret.

O, Herre, vil du velsigne giverne firefold for deres ædelmodighed, deres selvopofrelse og deres kærlighed til en strålende sag.

På deres vegne og med det hellige præstedømmes myndighed indvier vi nu denne bygning for Kvindelig Hjælpeforening i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige til dig, hellige Fader, og beskikker den

til at blive anvendt til de formål, til hvilke den er blevet rejst. Modtag den, o Herre, og hellig den ved din beskyttende indflydelse. Skærm den fra ødelæggende elementer, og må den stå uden at blive ødelagt, en solid bygning fra grundvolden til taget, indtil alle dens formål er blevet fuldført.

I denne hensigt indvier vi hvert rum, hver trappegang, hver trappe på hver etage fra kælder til kvist, med alt indbo, kunstgenstande, tæpper og gardiner og andre ting, der er anbragt til nytte og behag for dem, der skal arbejde inden for disse vægge.

Vi indvier blikkenslagerarbejdet, opvarmnings- og afkølingssystemet, den elektriske installation overalt og alt andet tilbehør, og beder, at de, der skal tage vare på alt dette, altid må være dygtige, årvågne og kloge.

Må de kontorer, der anvendes af Præsidentskabet og bestyrelsesmedlemmerne være viet til din Helligånds gode indflydelse, ligeledes de værelser, der anvendes af de trofaste kvinder, der er beskæftiget med at forarbejde de hellige garments, eller har kontorarbejde, eller på den ene eller den anden måde arbejder med Relief Society Magazine.

Vi indvier grunden. Må bygningen og dens omgivelser udstråle en hellig indflydelse selv til forbipasserende, når duften fra vellugtende blomster bliver ført gennem luften.

Hjælp os, o Herre, til at overvinde vore svagheder, styrk os, når vi er svage, så vi kan udføre de pligter, du har pålagt os, med mere dygtighed og mere effektivt.

Samtidig med, at vi indvier denne bygning, indvier vi også vort liv til din tjeneste og beder om din guddommelige hjælp i alt vort arbejde for at tjene dig ved at tjene dine børn.

Denne indvielse, dette udtryk for vor dybe taknemmelighed, denne fornyede forpligtelse til at tjene dig, giver vi ydmygt ind under dig idag, i din elskede Søns, Jesu Kristi navn. Amen.

Opfordring fra Det kgl. Bibliotek

Fra Det kgl. Bibliotek i København har vi modtaget følgende opfordring, som vi lader gå videre til vore læsere, idet vi beder læsere, som eventuelt måtte komme til kundskab om de i opfordringen efterlyste artikler eller bøger, hvortil danskere har ydet bidrag, om at sætte sig i forbindelse med Biblioteket eller eventuelt med »Stjernen«s redaktion, som gerne vil være mellemled mellem læserne og Biblioteket.

Vi bringer hermed opfordringen i dens fulde ordlyd.

I sin egenskab af museum for den danske litteratur i videste forstand tillader Det kgl. Biblioteks danske afdeling, der jo er det danske nationalbibliotek, sig at rette en henvendelse til alle, der får bøger og artikler trykt i udlandet, for at bede om deres hjælp.

Det kgl. Biblioteks danske afdeling modtager som bekendt sin væsentligste tilvækst ved lovbefalet pligtaflevering af de danske bogtrykkeres produktion; men til den danske litteratur på nationalbiblioteket hører også arbejder af danskere, trykt i udlandet, hvadenten der er tale om originalpublikationer eller oversættelser fra danske udgaver. Sådanne arbejder har biblioteket kun krav på, hvis en dansk forlægger er med i udgivelsen, og biblioteket søger derfor ad forskellige veje at holde sig bedst muligt orienteret om, hvad der kommer af danske bøger udenfor grænserne. Et særligt problem frembyder arbejder af danske offentliggjort i udenlandske tidsskrifter. Tidsskriftartikler spiller jo i vor tid en stadig større rolle, men det er meget vanskeligt for et bibliotek at skaffe sig overblik over hele produktionen. Bibliotekets særtryksamling er derfor langt mere ufuldstændig end samlingen af udenlandske danica i bogform.

For at kunne opbygge en så fuldstændig samling som muligt af den danske litteratur i videste forstand tillader biblioteket sig derfor at bede Dem om hjælp. Når talen er om bøger, beder man om at få meddelt, at de er kommet, og hvor de er kommet, medmindre det er belejligt for forfatteren direkte at give eller sælge et eksemplar til biblioteket. For artiklers vedkommende vil biblioteket med tak modtage et særtryk eller enkelthæfte af de tidsskrifter, samleværker etc., hvortil landsmænd har ydet bidrag.

Henvendelsen gælder alle emner og faggrupper, både skønlitteratur, skole- og lærebøger og videnskabelige arbejder. I det omfang, forfatterne ligger inde med undværlige eksemplarer af ældre arbejder, vil man også være taknemmelig for at få meddelelse herom for at kunne undersøge, om biblioteket i forvejen har eksemplarer af disse i bog- eller særtryksamlingen; denne henvendelse gælder ikke mindst ikke-humanistiske forskere, hvis arbejder offentliggjort i udenlandske tidsskrifter danske afdelings særtryksamling kun i ringe omfang kan siges at dække.

Henvendelser i denne sag bedes rettet til: Det kgl. Bibliotek, danske afdeling, Christians Brygge 8, København K.

ER MORMONS BOG *Guds ord?*

Af *Jakob Jensen*, Kobenhavn.

(Fortsat fra juli 1956).

Og Moses talte således til Herren: »Måtte Herren, Gud over alt kods ånder, indsætte en mand over menigheden, som kan drage ud og hjem i spidsen for dem og føre dem ud og hjem, for at ikke Herrens menighed skal blive som en hjord uden hyrde!« Og Herren sagde til Moses: »Tag Josua, Nuns son, en mand, i hvem der er ånd, læg din hånd på ham, fremstil ham for præsten Eleazar og hele menigheden og indsæt ham således i deres påsyn; og overdrag ham noget af din værdighed, for at hele israeliternes menighed kan adlyde ham«.

Josua er af Josefs afkom, Efraim og Manasse, ja, det er derigennem vi finder Lehi og Ishmael, Lehi var af Manasses slægt, og Ishmael af Efraims slægt.

Moses blev af Herren kaldt fra Moabs sletter op på Nebobjerget, til toppen af Pisga, lige over for Jeriko; og Herren lod ham skue ud over hele landet: Gilead lige til Dan, hele Naftali, Efraims og Manasses land, hele Judas land indtil havet i vest, sydlandet og Jordanegnen, sænkningen ved Jeriko, palmestaden, lige til Zoar. Og Herren sagde til ham: »Det er det land, jeg tilsvor Abraham, Isak og Jakob, da jeg sagde: Dit afkom vil jeg give det! Nu har jeg ladet dig skue ud over det med dine egne ojne; men du skal ikke drage derover!« Og Moses, Herrens tjener, dode der i Moabs land. Der står (5. Mos. 34:6), at Herren begravede Moses, men der ingen, der har set nogen grav, og ingen, der ved noget. Jeg tror ikke, der er nogen, for vi må huske på, at Moses var af Herren udvalgt og beskikket som en gud mellem Gud og Farao og vel også mellem Herren og Israel, husk han talte med Herren ansigt til ansigt, og Herren sagde til ham: »Tag af din værdighed og læg over på Josua«.

Israels born begræd Moses i tredive dage. Og Josua, Nuns son, var fuld af visdoms ånd, fordi Moses havde lagt sine hænder på ham, og israeliterne adlød ham og gjorde, som Herren havde pålagt Moses. Men i Israel opstod der ikke mere en profet som Moses, hvem Herren omgikkes ansigt til ansigt, når der ses hen til alle de tegn og undere, Herren lod ham udfore i Ægypten over for Farao, alle hans tjenere og hele hans land, og til den vældige kraft og alt det forfærdelige og store, Moses udforte i hele Israels påsyn.

Efter at Herrens tjener Moses var dod, sagde Herren til Josua, Nuns

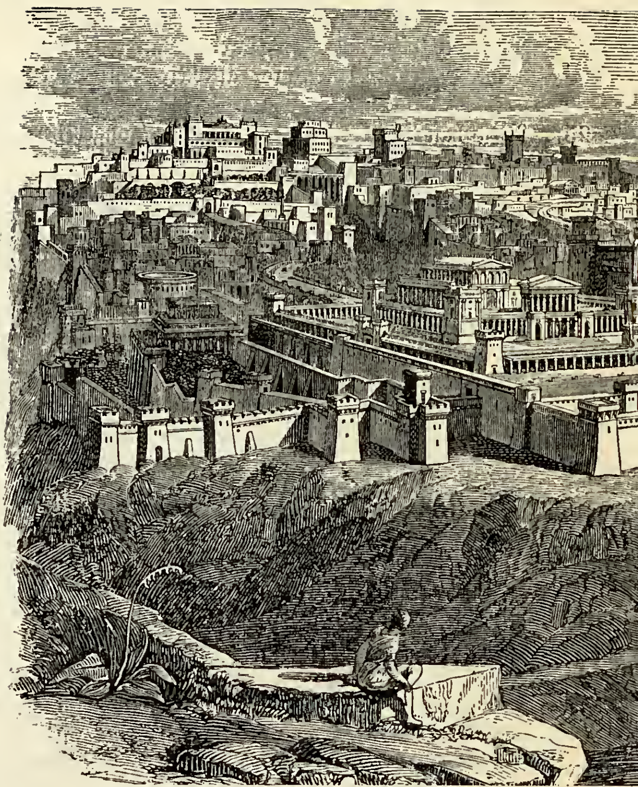
søn, som havde tjent Moses: »Min tjener Moses er død; bryd nu op tillige med hele dette folk og gå over Jordan derhenne til det land, jeg vil give dem, israeliterne. Ethvert sted, eders fod betræder, giver jeg eder, som jeg lovede Moses«.

Så førte Josua Israels børn, og han udførte det arbejde, der var pålagt ham, og Herren lovede ham, at når han ville følge hans bud og gøre, som Herren befalede ham, da ville Herren altid være med ham, og alt skulle lykkes for ham.

Ca. 600 år f. Kr. var der en profet i Jerusalem, en Herrens tjener, der forkyndte evangeliet og sagde, at hvis de ikke omvendte sig, ville der komme en svær straf over folket og staden Jerusalem. En dag fik han et syn, en engel stod for ham og sagde: »Frygt Gud og hør ham. Tag din familie, drag ud i ørkenen, for befolkningen hader dig og vil slå dig ihjel«. Det var Lehi, hans hustru hed Sariah og sønnerne Laman, Lemuel, Sam og Nephi. Og de samlede alt, hvad der var nødvendigt for dem at have med, og de rejste tre dage i ørkenen, så opslog de deres telte, det var i en dal, hvor der var en flod, som løb ud i Det Røde Hav; og der fik Lehi befaling fra Herren, at han i Jerusalem skulle hente jødernes optegnelser, der var hos en slægtning til Lehi, Laban; han var en af dem, der var imod Lehi. Også Lehis ældste sønner, Laman og Lemuel, var imod deres fader, medens Sam og særlig Nephi troede på Gud og på deres fader. Da de nu skulle drage til Jerusalem, var det Nephi, der var den ledende, thi Herren havde udvalgt ham, for han havde den rette ånd, og han bad til Herren om hjælp og bistand.

De fire brødre drog afsted, men da de kom et stykke ud i ørkenen, gjorde Laman og Lemuel oprør mod Nephi og ville gå tilbage, ja, de slog ham endog med en stok. Men pludselig stod en Herrens engel for dem, og han sagde: »Hvorfor slår I jeres yngre broder med en stok. Ved I ikke, at Herren har udvalgt ham til at herske over jer, og hvis I ikke følger ham, vil Herren straffe jer«. De fulgte så med og kom til Jerusalem. Nephi lod dem skjule sig uden for murene, og han gik alene ind i byen. Det var om natten, og da han kom i nærheden af Labans hus, så han en fuld mand, der var faldet om på jorden. Det var Laban, og Nephi tog hans sværd og blev tilskyndet af Ånden til at dræbe Laban. Han tog Labans tøj, gik til Labans hus, og fik Labans tjener, Zoram, til at give ham messingpladerne, da han troede, det var hans herre, Laban. Han bad tjeneren bringe messingpladerne til hans ældre brødre, som var uden for murene. Tjeneren troede, han talte om brødrene i menigheden og fulgte med ham. Men da han så Nephis brødre, blev han bange, kastede pladerne og ville løbe tilbage til Jerusalem, men Nephi holdt ham fast og sagde til ham, at han ikke behøvede at frygte, men at han ville blive en fri mand, dersom han ville følge med dem ud i ørkenen. Og de tog messingpladerne samt Labans tjener og vandrede tilbage til deres faders telt ude i ørkenen.

Lehis sønner og Labans tjener tog nu hver en af Ishmaels døtre til

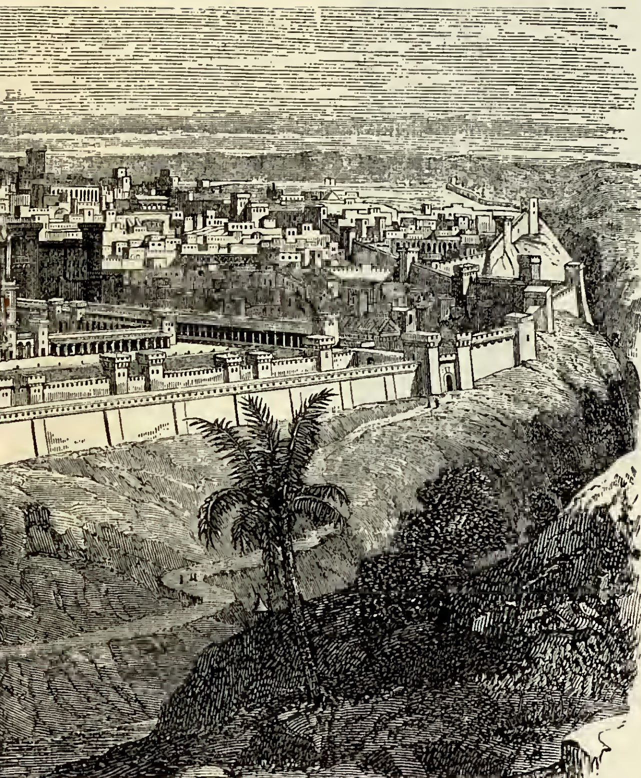

Jerus
Rekonstruktion eft

hustru, og familierne forøgedes, og som tidligere sagt var Lehi af Manasses stamme og Ishmael af Efraims stamme.

Vi læser i 1. Krønikebog kap. 9 vers 3: »I Jerusalem boede Judæere, Benjaminiter, Efraimiter og Manassiter«.

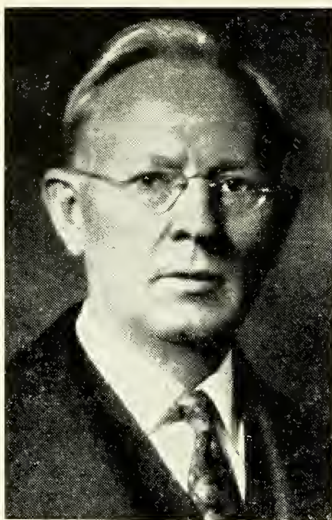
I Zakarias's Bog kap. 9 hedder det: »Fryd dig såre, Zions datter, råb med glæde, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig. Retfærdig og sejrrig er han, ydmyg, ridende på et æsel, på en asenindes føl. Han udrydder vognene af Efraim, hestene af Jerusalem, stridsbuerne ryddes til side. Hans ord stifter fred mellem folkene, han hersker fra hav til hav, fra floden til jordens ende. For pagtsblodets skyld vil jeg også slippe dine fanger ud, ja ud af den vandløse brønd. Hjem til borgen, I fanger med håb! Også i dag forkyndes: Jeg giver dig tvefold bod! Thi jeg spænder mig Juda som bue, lægger Efraim

salem.
r de gamle skrifter.

på som pil og vækker dine sønner, Zion, imod dine sønner, Javan. Jeg gør dig som heltens sværd, over dem viser sig Herren, hans pil farer ud som et lyn. Den Herre Herren støder i horn, skrider frem i søndenstorm; dem værner hærskarers Herre. De opæder, nedtramper slyngekasterne, drikker deres blod som vin og fyldes som offerskålen, som alterets hjørner. Herren deres Gud skal på denne dag frelse dem som sit folks hjord; thi de er kronesten, der funkler over deres land«. *(Fortsættes).*

MÅNEDENS SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for De Tolv Apostles Råd.

»På denne klippe«.

Spørgsmål:

»Sidste søndag blev min mand og jeg kaldt op at tale ved aftenmødet i vor gren. Vi blev efterfulgt af en anden taler, som gav en magtfuld tale, hvor han advarede os mod falske lærdomme, som han sagde læres i Kirken. I en del af sin tale sagde han, at mange i Kirken lærer falske lærdomme i forbindelse med Jesu ord til Peter: »Så siger jeg også til dig, at du er Petrus, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den«. Han sagde, at katolikerne siger, at denne klippe er Peter, og mange inden for Kirken lærer, at det er åbenbaringens klippe. Klippen, sagde han, er Kristus. Er det en falsk lærdom at sige, at denne klippe er åbenbaring? Vi har altid lært, at vi skal tro det«.

Svar:

Udtrykket »klippen« bruges i skriften i forskellige betydninger, som må fortolkes efter sammenhængen. Der er steder, hvor det hentyder til Kristus, og steder, hvor det hentyder til evangeliet, og andre steder, hvor det henviser til åbenbaring og atter andre steder til Kirken. Lad os betragte det omtalte skriftsted. Ved Kæsarea Filippi spurgte Herren sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« De svarede: »Nogle siger: Johannes Døber; andre Elias; andre Jeremias eller en anden af profeterne«. Han spørger dem: »Men I, hvem siger I,

jeg er?« Og Simon Peter svarede og sagde: »Du er Kristus, den levende Guds Søn.« Da svarede Jesus og sagde til ham: »Salig er du, Simon Jonas' søn! thi det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader, som er i himlene. Så siger jeg også til dig, at du er Petrus, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Og jeg vil give dig himmerigets nøgler, og hvad du binder på jorden, det skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.« (Matt. 16:13—19).

Den fortolkning, som katolikerne lægger i denne samtale, er fuldstændig absurd. Det er imod al fornuft at tro, at Herren vil oprette sin kirke på noget menneske, lige meget hvor trofast og vidunderlig dette menneske kune være. Det er Jesu Kristi Kirke, ikke Peters kirke. Da de nephitiske disciple søgte Herren for at få at vide, hvad kirkens navn skulle være, sagde han til dem:

»Har de ikke læst skriften, som siger, at de må påtage sig Kristi navn, som er mit navn; thi ved dette navn skal de kaldes på den yderste dag. Og den, som påtager sig mit navn og holder ud indtil enden, skal blive salig på den yderste dag. Derfor skal I gøre alt, hvad I gør, i mit navn; derfor skal I kalde kirken ved mit navn, og I skal påkalde Faderen i mit navn, så han kan velsigne kirken for min skyld. Og hvordan kan den være min kirke, når den ikke kaldes ved mit navn? Thi, dersom en kirke kaldes ved Moses's navn, da er det Moses's kirke; eller når den kaldes efter noget andet menneskes navn, da er den det menneskes kirke; men dersom den kaldes ved mit navn, så er den min kirke, hvis den er bygget på mit evangelium«. (3. Nephi 27:5—8).

Udstrækningen af Peters myndighed var at holde himmeriges riges nøgler, hvad der betyder den præsiderende myndighed på jorden. Disse nøgler satte ham i stand til at tage vare på og præsidere over Herrens værk, ved at udøve guddommelig myndighed. Hvad der gik forud for dette er »åbenbaret« i det foregående skriftsted, og på åbenbaring vil Herren bygge sin kirke. Det er altid blevet forstået således i fortiden, og bliver det i dag. Hvis der ikke er nogen forbindelse med himlene, hvis Herren ikke kan tale, så har han ingen bemyndigede tjenere på jorden. Da åbenbaringens gave ophørte, sneg fejltagelser sig ind med katastrofale virkninger. Det er de klager, som det gamle Israel fremsatte; på grund af ondskab var der ingen profeter, ingen syner, intet samkvem med himlene. (Sam. 28:6). I næsten, om ikke helt, atten hundrede år havde der ikke været nogen guddommelig åbenbaring. Religiøse sekter støttede deres myndighed fuldstændig på Bibelens døde bogstaver. De lukkede himlene mod sig selv, og deres fortolkning af skriften uden guddommelig vejledning førte dem til deling, til underafdelinger og en mangfoldighed af kirker, der blindt og i forvirring gik hver sin vej. Præstedømmets magt gik tabt, og Jesu Kristi sande Kirke ophørte at eksistere på jorden. Der havde ikke været nogen profet, ingen åbenbaring eller guddommelig belæring fra de fordums apostles tid, indtil Herren igen åbnede himlene

og sendte hellige sendebud for at genoprette, hvad der var blevet taget bort.

Profeten Joseph Smith har sagt, idet han talte om meningen med Frelserens ord til Peter angående klippen:

»Johannes var præst efter Arons orden og havde nøglerne til dette præstedømme og stod frem og prædikede omvendelse og dåb til syndernes forladelse, men råber samtidig: »Han, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, og jeg er end ikke værdig til at tage hans sko af; han skal døbe jer med helligånd og ild«, og Kristus kom ifølge Johannes's ord, og han var større end Johannes, fordi han havde nøglerne til det melkisedekske præstedømme og Guds rige og havde før åbenbaret præstedømmet til Moses, men alligevel lod Kristus sig døbe af Johannes for at fuldkomme al retfærdighed; og Jesus siger i sine læresætninger: »På denne klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den«. Hvilken klippe? Åbenbaring«. (Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 329).

Kirkens medlemmer bør ikke spilde deres tid med diskussion angående dette skriftsted; heller ikke bør der opstå misforståelser. I Lære og Pagter finder vi skriftsteder, hvor vendingen »klippe« bestemt hentyder til åbenbaring, også til Kirken og til Jesus Kristus. I Mormons Bog og Bibelen findes der lignende skriftsteder. Her er nogle få eksempler:

»Frygt derfor ikke, lille hjord! Gør godt! Lad jord og helvede forene sig imod dig; thi dersom I er bygget på min klippe, kan de ikke få overhånd«. (L. & P. 6:34). (Se ligeledes L. & P. 10:69; 33:13 og 3. Nephi 11:39). Det viser tydeligt, at dette skriftsted hentyder til åbenbaring. I Lære og Pagter, afsnit 50:44, hentyder klippen til Kristus, »Israels klippe«. I Mormons Bog er der adskillige skriftsteder, som tydeligt henviser til Jesus, og andre, som henviser til åbenbaring og til evangeliet; betragt f. eks. disse:

»Og i dem (de nephitiske optegnelser) skal mit evangelium skrives, siger Lammet, og min klippe (åbenbaring) og min frelse«. (1. Nephi 13:36).

»Og vil de da ikke på den dag fryde sig og prise deres evige Gud, deres klippe og deres frelse? Ja, vil de ikke på den dag få kraft og næring fra det ægte vintræ? Ja, vil de da ikke komme ind i Guds sande fårefold?« (1. Nephi 15:15).

»Fryd dig, o mit hjerte, og råb til Herren og sig: O, Herre, jeg vil lovprise dig til evig tid; ja, min sjæl vil frydes i dig, min Gud og frelses klippe!« (2. Nephi 4:30; sammenlign Helaman 5:12).

Af disse skriftsteder ser vi, at ordet »klippe« bliver brugt forskelligt: med henvisning til evangeliet, åbenbaring og Jesus Kristus. Hvis vi får dette klart ind i vort sind og har dømmekraftens ånd, så vi kan forstå de skrifsteder, hvor denne vending bruges, skulle der ikke hos Kirkens medlemmer opstå nogen tvivl om den rette betydning.

Joseph Fielding Smith.

REFERAT FRA DISTRIKTSKONFERENCERNE

Den første distriktskonference i 1957 blev afholdt i de fem distrikter i missionen til følgende tider:

Aalborg distrikt 12. og 13. januar, Odense distrikt 19. og 20. januar, Esbjerg distrikt 26. og 27. januar, Aarhus distrikt 2. og 3. februar og København distrikt 9. og 10. februar.

Konferencerne indledtes med koncert lørdag aften, hvor distriktskorene sang, afvekslende med sang- og musiknumre af enkelte søskende eller mindre grupper. Missionspræsident Holger P. Petersen talte ved hver koncert. — Efter koncerten var der bazar eller fest med salg af forfriskninger eller håndarbejder.

Søndagen indledtes med præstedømmets og Kvindelig hjælpeforenings møder. Ved præstedømmets møde blev der talt om præstedømmets betydning og om dets magt og myndighed, og brødrene fik instruktioner af de ledende brødre.

Kvindelig hjælpeforenings møder var under ledelse af præsidentinden, søster Ora Petersen, som opmuntrede søstrene til at være trofaste mod Kirken, så de kunne vokse i udvikling og modtage Herrens velsignelser. Efter et musiknummer talte en af søstrene over emnet »Hvorfor er Kvindelig hjælpeforenings kredslærerindearbejde nødvendigt i dag?« Derefter sang Syngende Mødre, og så talte en søster om »Hvad missionærer og andre kunne tænke sig at købe på bazarer«. Følgende ting blev fremhævet som egnede: dukker i nationaldragter, puder med broderede motiver fra Danmark, fine broderede duge, håndstrikkede ting, o. s. v. Efter endnu en sang af Syngende Mødre talte ældste Howard Johnson som repræsentant for præstedømmet om Kvindelig hjælpeforenings betydning og viste bagefter prøver af de ting, som han havde købt på bazarer og som var særligt egnede for missionærer.

Kl. 10,30 fortsattes med søndagsskole, hvor børn og voksne fra alle grene i de forskellige distrikter både i sang og tale viste, hvad de havde lært i den forløbne tid. Til slut talte missionspræsident Holger P. Petersen.

Om eftermiddagen afholdtes funktionærmøde, hvor hovedbestyrelserne genopfriskede det, vi havde lært til sidste konference, og desuden gav os nogle illustrationer på, hvad vi behøver i organisationerne. Bagefter gik vi til de forskellige klasser, hvor der blev givet instruktioner af de ledende brødre og søstre.

Søndag aften afholdtes konferencens afsluttende møde. Kirkens generalautoriteter og missionens autoriteter blev opretholdt ved dette møde. Distriktspræsidenterne fik lejlighed til at tale, og vi hørte taler af medlemmerne af missionspræsidentskabet: missionspræsident Holger P. Petersen og hans rådgivere, præsident Villy Sørensen og præsident Clarence G. Jensen.

Alle konferencerne var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af de respektive distriktspræsidenter:

Aalborg: ældste Boyd D. Friel; Odense: broder Erik Andersen; Esbjerg: broder Ejnar Nielsen; Aarhus: broder Otto Møller, og København: broder Villy Sørensen. *M. K.*

DISTRIKTSKONFERENCE NR. 2
afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt .... 23. og 24. marts.
Odense distrikt .... 6. og 7. april.
Esbjerg distrikt .... 13. og 14. april.
Aarhus distrikt .... 20. og 21. april.
København distrikt .... 27. og 28. april.

Emnet for konferencerne vil blive taget fra Lære og Pagter, afsnit 59, vers 9 til 19: »Hold sabbatten hellig, så vil du modtage de forjættelser, der er givet«.

Spejdernyt fra Aarhus

To af Kirkens medlemmer har gennemgået og bestået Gilwellprøven. De to søskende er broder Svend Staking, tidligere tropsfører for 17. Aarhus, og søster Anna Paulsen, flokfører for 17. Aarhus' ulve. Til lykke! *Marie Christensen,* Rådsformand, 17. Aarhus.

Et 100-års minde

Den 22. februar 1857 fødtes Lord Baden Powell, og hans navn er i dag kendt verden over. Baden Powell gjorde sit navn kendt fra Boerkrigen. Han havde kommandoen i byen Mafeking, som blev belejret af boerne; under belejringen samlede han de unge drenge og mænd i et slags ordonnans- og spejderkorps, som viste sig at være særdeles effektivt.

Da han senere kom hjem til England, fik han gjort nogle drenge interesserede, idet han havde et enestående kendskab til naturen og havde det rigtige tag på drenge. Han oprettede den første spejderpatrulje i 1907, og dermed var grunden lagt til den verdensomspændende spejderbevægelse, hvor også vore drenge inden for Kirken deltager.

Vi vil sammen med alle andre spejdere ære denne mand for det arbejde, han af kærlighed til ungdommen har oprettet og ledet gennem mange år.

De fine bud og love, han har givet i spejderloven, er i fuldstændig harmoni med Kirkens lærdomme, og det formål, spejderbevægelsen har, er enestående og sat op i fire punkter: karakter — sundhed — praktisk dygtighed — samfundsfølelse.

Jeg vil lige nævne et af de ti bud i spejderloven, og det lyder:

»En spejder er ren i tanke, ord og handling«. Kan vi ønske mere af vore unge? Mit ønske er, at alle vore drenge må holde de idealer i ære, som spejderloven lærer, og gennem deres troppe vise Kirkens standard udadtil. *Marie Christensen,* 17. Aarhus.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Derfor, hver den, som hører disse mine ord, og gor efter dem, ham vil jeg ligne ved en forstandig mand, som byggede sit hus på klippegrund, og skylregnen kom, og floderne kom, og vindene blæste og slog imod dette hus, og det faldt ikke; thi det var grundfæstet på klippen«. (3. Nephi 14:24—25).

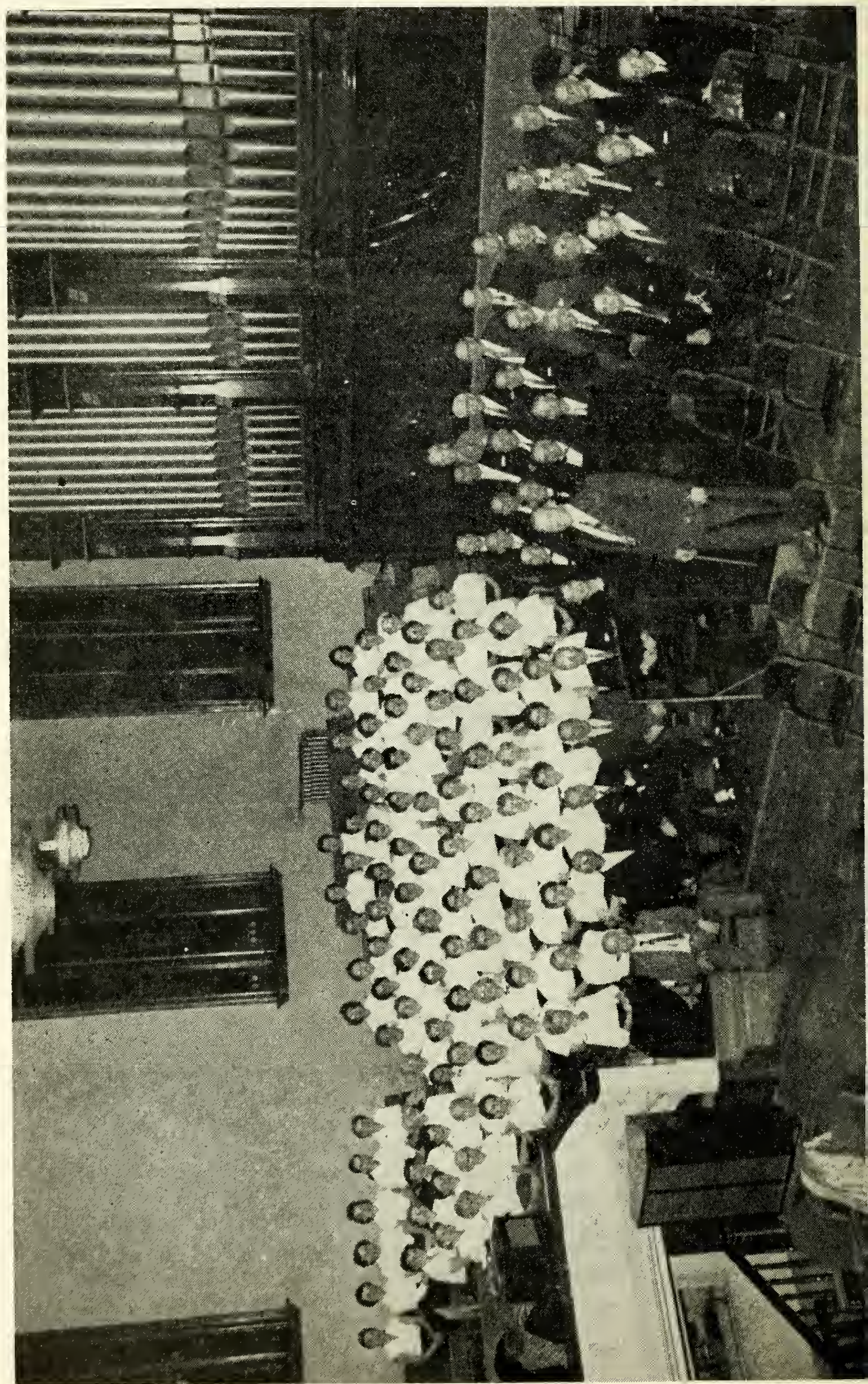
Formål: At påvise nodvendigheden af ikke alene at høre Herrens ord, men også at efterleve det.

Der er visdom i det gamle mundheld: »Øvelse gør mester«. Vi kan lytte til mesterlige lærdomme, men dersom vi ikke studerer og i virkeligheden tager del i selve lærdomsprocessen, kan vi umuligt opnå et virkeligt mål. Det gælder på alle områder, det være sig kunst, videnskab eller religion, og det er i særdeleshed tilfældet med vor åndelige udvikling, der forlanger, at vi både *gør* Guds ord og *hører* det.

Der er visse mennesker, der af en eller anden grund mener, at religiøs eller åndelig kundskab vil komme til dem, uden at de anstrenger sig særligt. Desuden synes de at tro, at den pludselig vil blive deres og komme til dem som ved et trylleord, når og hvis de trænger dertil. Men, ligesom hver anden ønsket kundskab, er et fuldstændigt og fortsat studium nødvendigt til at fatte og forstå det, før det kan blive en del af vort liv.

Vi kan slutte os til de fordums og til nutidens profeters lærdomme og være enige med dem. Deres filosofi og livsanskuelse er majestætisk og opløftende at have for øje. Vi kan gå så langt som at tro på de væsentlige ting, der påkræves for vor frelse. Men når det ikke alene kommer an på at høre, men at gøre ifølge ordet, opdager nogle af os, at vi er for svage i vor forståelse og tro til at gøre det. Vi er tilbøjelige til kun at antage den del eller de dele af evangeliet, som passer os eller er lette at antage. Men dersom vi ønsker at rejse til London, må vi opfylde ethvert krav, der er nødvendigt for at få os til dette bestemmelsessted. En enkelt billet vil kun tage os halvvejen. Sådan er det med evigt liv som vort mål; vi må antage og efterleve alle vor himmelske Faders lærdomme for at opnå evigt liv.

At være blevet rørt og bevæget af fortællingen om »Den barmhjertige samaritan« er en rig og herlig oplevelse. At være en virkelig samaritan er at adlyde det andet store bud. Hvor mange af os går den ekstra mil for at yde hjælp og tjene andre? Hvor mange af os tager tid til at gøre livet lysere for en nabo, der tynges af tilsyneladende uoverstigelige byrder? Hvor mange af os laver et måltid mad eller går et ærinde for syge eller andre, der er tvunget til at være inde? Hvor mange af os omvender os, har tro på Gud og lever i overensstemmelse med hans åbenbarede ord i disse sidste dage? Det er nogle få af de gerninger, vi må udføre for at vise, at vi er blevet ordets gørere og ikke alene dets hørere. Dersom vi gor det, sikrer det os en grundvold, der er bygget på sandhedens klippe.

DET SKANDINAVISKE KOR I SALT LAKE CITY, UTAH

Vi bringer hermed et billede af det skandinaviske kor i Salt Lake City, Utah, som den 24. november 1956 afholdt en koncert til fordel for tempelfonden i de nordiske lande. Referat af denne koncert findes i januar nummeret, side 13.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN:

FØDSELSDAGE:

RANDERS: Den 2. marts fylder broder Jens Christian Petersen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 4. marts fylder broder Thomas Kristian Kristensen 70 år. Hjertelig til lykke!

VEJLE: Den 3. marts fylder soster Birgitte Rasmussen 60 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 4. marts fylder søster Louise Sørensen, Genforenings Plads 1, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 21. marts fylder søster Johanne Kirstine Pedersen, Stenvinkelsvej 2, 70 år. Hjertelig til lykke!

AARHUS: Den 5. marts fylder soster Mathilde Skjoldborg Andersen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 28. marts fylder søster Anne Sofie Rasmussen Hansen 65 år. Hjertelig til lykke!

AMAGER: Den 18. marts fylder broder Lauritz Larsen 60 år. Hjertelig til lykke!

ESBJERG: Den 20. marts fylder soster Petrine Nielsen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 23. marts fylder broder Hans Jacob Jensen Rauff, Grindsted, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 30. marts fylder broder Andreas Christian Rohde, Haderslev, 60 år. Hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.: Forlovelse er indgået mellem tidligere missionær i den danske mission, Boyd Nielsen, Salt Lake City, Utah, og Grethe Johansen, tidligere Aarhus, nu Salt Lake City. Stjernen onsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Den 12. september 1956 viedes i Salt Lake Templet Norma Overgaard, tidligere Aarhus, til Richard Barlow, broder til tidligere missionær i den danske misson, Brentnall Barlow. Stjernen onsker hjertelig til lykke!

Hilsener fra U.S.A.: Tidligere rådgiver i den danske missions præsidentskab, Ernest Anton Jensen, sender fra sit hjem i Preston, Idaho, de hjerteligste hilsener til alle søskende i Danmark.

Tidligere missionær i den danske mission, Douglas Harmon, sender fra sit hjem i Caldwell, Idaho, de hjerteligste hilsener til alle, som kender ham.

Tidligere missionærer i den danske mission, S. LaVar Christensen og hustru, sender fra deres hjem i Upland, Californien, de hjerteligste hilsener til alle søskende og venner i Danmark.

Søster Ruth Madsen Hagen, tidligere Aarhus, sender fra sit hjem i Arcadia, Californien, de bedste hilsener til alle søskende og venner i den danske mission.

Søster Berit Andersen, tidligere København, sender fra Salt Lake City, Utah, de bedste hilsener til alle »derhjemme«.

GENEALOGISK FORENING

Som omtalt i STJERNEN for februar vil der atter i år blive arrangeret en sommertur til templet i Schweiz.

I den anledning beder Genealogisk Forening de søskende, som agter at deltage, om at sørge for at have skemaer klar i god tid for de personer, de agter at udføre stedfortrædende arbejde for. — Sidste år var flere for sent på vej, så skemaerne ikke var kommet til templet, hvilket selvfølgelig var en skuffelse. — Skemaerne skal jo først sendes til Amerika til godkendelse og derfra til Schweiz, og det tager altsammen tid, så derfor bør der tænkes på denne sag senest nu.

Der vil antagelig blive mulighed for, at hver deltager kan være stedfortræder for 6 eller 7 personer af samme køn til begavelsesordinancen og måske for flere beseglinger, alt under forudsætning af, at papirerne er kommet så tidligt til templet, at der i forvejen kan være udført dåb og håndspålæggelse for vedkommende person. Altså — igen, sørg for at have papirerne klar i god tid, — også tempelanbefaling. — Tempelanbefalingens gyldighed udløber hvert år den 30. september, så anbefalingen fra i fjor kan ikke benyttes i år.

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for marts og april 1957:

Vore hjerter rens vi bede,
hold os stedse nær til dig.
Lad din gode Ånd os lede
altid frem på livets vej.

DÅBSHANDLINGER

ESBJERG:

5. januar:

Dagny Jørgensen Larsen, døbt af ældste Don Barg, håndspålæggelse af ældste Craig Kimball.

26. januar:

Søren Buur Knudsen, døbt af ældste William Loveless, håndspålæggelse af broder Aage Hansen.

FREDERICIA:

20. januar:

Hertha Westergaard Jeppesen Skovsende, døbt af ældste William Don McBride, håndspålæggelse af broder Johs. Liljengren.

KØBENHAVN:

29. december 1956:

Svend Erik Køster, døbt af ældste Howard R. Johnson, håndspålæggelse af ældste James Madsen.

Ole Køster, døbt af ældste Howard R. Johnson, håndspålæggelse af ældste James Madsen.

Etly Amelie Andersen, døbt af ældste Grant J. Smith, håndspålæggelse af samme.

Dagmar Johanne Petrea Jensen Jørgensen, døbt af ældste Grant J. Smith, håndspålæggelse af samme.

12. januar:

Kirsten Hermansen, døbt af ældste Grant J. Smith, håndspålæggelse af samme.

AMAGER:

6. januar:

Kirsten Francke Pedersen, døbt af broder Aage Francke Pedersen, håndspålæggelse af broder Harry Petersen.

1. februar:

Marie Elise Nielsen, døbt af ældste Mac Madsen, håndspålæggelse af broder Harry Petersen.

RANDERS:

19. januar:

Frederikke Andersen Olsen, døbt af ældste H. Wayne Schow, håndspålæggelse af ældste Barr Petersen.

AALBORG:

13. januar:

Harry Severin Olsen, døbt af ældste Marius Christensen, håndspålæggelse af ældste Russell Durfey.

Charlotte Lydia Dagmar Olsen, døbt af ældste Marius Christensen, håndspålæggelse af ældste Russell Durfey.

Søren Magnus Jepsen Larsen, døbt af broder Charles Jepsen Larsen, håndspålæggelse af ældste Marius Christensen.

Ove Albert Nielsen, døbt af ældste Marius Christensen, håndspålæggelse af ældste Russell Durfey.

Gertrude Charlotte Karstenskov, døbt af ældste William D. Loveless, håndspålæggelse af ældste Edmond Tucker.

VEJLE:
3. februar:

Anna Andersen, døbt af ældste Tex Johnson, håndspålæggelse af broder Carl Hansen.

HERNING:
3. februar:

Henry Martinus Olsen, døbt af ældste Royle Johnson, håndspålæggelse af samme.

Kenneth Elwood Kovaltsenko, døbt af ældste Ronald Anderson, håndspålæggelse af ældste Royle Johnson.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

VELSIGNELSER:

ESBJERG: 27. januar: Frands Emanuel Kalunz Andresen og Karen Sofie Sorensen Andresens to born, Else Marie Andresen og Tove Elisabeth Andresen, velsignet af ældste Don Barg.

AMAGER: 16. december 1956: Jorgen Henrik Clausen og Birthe Eleanor Hertzsprung Bisbjerg Clausens son, Torben Henrik Hertzsprung Clausen, velsignet af broder Harry Petersen.

6. januar: Aage Francke Pedersen og Anna Margrethe Reinhold Nielsen Pedersens datter, Ulla Francke Pedersen, velsignet af broder Harry Petersen.

KØBENHAVN: 30. december 1956: Arne Lind Jakobsen og Ilsa Gram Jakobsens son, Lars Henrik Gram Jakobsen, velsignet af broder Kaj Aage Gram.

HORSENS: 27. januar: Kristian Pedersen og Karen Margrethe Pedersens datter, Anni Marie Pedersen, velsignet af sin fader.

AALBORG: 6. januar: Niels Frederik Jensen og Annelise Irene Pedersen Jensens datter, Kirsten Grethe Jensen, velsignet af broder Anton Andersen Falden.

ORDINATIONER:

KOLDING: 2. december 1956: Svend Aage Stokholm ordineret til diakon af broder Johs. Liljengren.

16. januar: Poul Erik Bruun ordineret til lærer af ældste Gerald C. Henrichsen.

Joseph Martin Ivar Henriksen ordineret til lærer af ældste Gerald C. Henrichsen.

FREDERICIA: 27. januar: Knud Palle Blond ordineret til lærer af ældste Raymond Christensen.

KØBENHAVN: 6. januar: Jan Felix Gredsted Hasbo ordineret til ældste af missionspræsident Holger P. Petersen.

13. januar: Bent Ove Qvist ordineret til lærer af ældste Kai Lykkegaard Nielsen.

Egon Auerbach ordineret til lærer af broder Jørgen Ringheim.

AMAGER: 6. januar: Aage Francke Pedersen ordineret til præst af broder Harry Petersen.

John Lieberkind Pedersen ordineret til præst af broder Peter Rasmussen.

AARHUS: 21. december 1956: Martin Peter Sorensen ordineret til ældste af broder Villy Sørensen.

HERNING: 27. januar: Verner Sorensen ordineret til diakon af ældste Royle E. Johnson.

RANDERS: 3. februar: Peder Reinholt Andersen ordineret til diakon af missionspræsident Holger P. Petersen.

SKIVE: 19. december 1956: Andreas Solbæk ordineret til lærer af ældste Cal Juel Andreasen.

Anton Kirstejn Sorensen Skoubo ordineret til præst af ældste Norris K. Arnold.

AALBORG: 14. januar: Heinrich Johansen ordineret til diakon af broder Frode Madsen.

EMIGRATIONER:

AALBORG: Den 25. januar er Sardus Sorensen og Margrethe Sorensen emigreret til Davis, Californien.

DØDSFALD:

SLAGELSE: Den 6. februar døde søster Lilly Petersen, kun 19 år gammel, efter lang tids svær sygdom. Æret være søster Petersens minde!

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

31. januar:	James Madsen fra København til Færøerne.
	Jay Thueson fra København til Aalborg.
	Vaughn Rasmussen fra Aabenraa til København.
	Leon Henrichsen fra Odense til Bornholm.
	Lynn Hansen fra Bornholm til Aalborg.
	Boyd D. Friel fra Aalborg til Skive.
	Cal Andreasen fra Skive til Aabenraa.
4. februar:	Norris K. Arnold fra Viborg til Hjørring.
	Ray Knutson fra Aalborg til Viborg.
	Bryce Jackman fra Hjørring til København.
8. februar:	Charles Cochrane fra Færøerne til København.
18. februar:	Frank S. Poulsen fra København til Amager.
	Larry J. Miller fra Amager til København.
	Robert L. Quaney fra Aarhus til København.
	Richard Jensen fra København til Aarhus.
21. februar:	A. DeVon Jensen fra Aarhus til København.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Stockholm« fra New York er følgende missionærer den 15. februar ankommet til den danske mission:

LaWayne Christensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Reed K. Christoffersen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Don P. Jenkins fra Grace, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

Howard K. Madsen fra Rigby, Idaho, beskikket til at arbejde i Fredericia.

Karl Keeler fra Magrath, Alberta, Canada, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Donald Rasmussen fra Fillmore, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

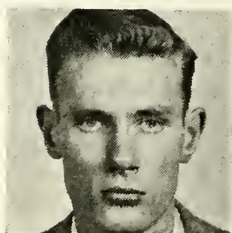
LaWayne Christensen.

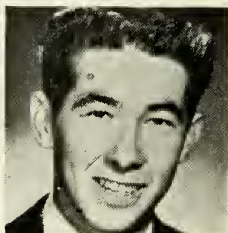
Reed K. Christoffersen

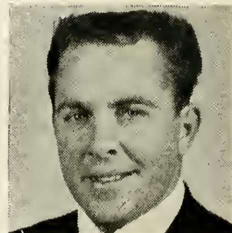
Don J. Jenkins.

Howard K. Madsen.

Karl Keeler.

Donald Rasmussen.